

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022-2027

(skrajne daty)

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Psychoterapia i komunikacja kliniczna
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Nauk o Zdrowiu
Kierunek studiów	Fizjoterapia
Poziom kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Niestacjonarne
Rok i semestr studiów	I rok, 2 semestr
Rodzaj przedmiotu	Nauki ogólne
Język wykładowy	Polski
Koordinator	Lek. med. Jakub Ławiński
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Lek. med. Jakub Ławiński – wykład dr Jacek Pasternak - ćwiczenia konwersatoryjne

* - *opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce*

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykl.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (GN)	Liczba pkt ECTS
2	15	-	24	-	-	-	-	11	2

1.3. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość podstawowych zagadnień z psychologii: funkcjonowanie poznawcze, społeczne, emocje, potrzeby, postawy, motywacje, osobowość, stres, rozwój psychiczny.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ , TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie z zagadnieniami psychoterapii i komunikacji interpersonalnej.
C2	Kształtowanie podstawowych umiejętności w zakresie rozpoznawania zaburzeń psychicznych i zachowania, mechanizmów obronnych, związku między procesami psychicznymi a fizycznymi.
C4	Zrozumienie wpływu zaburzeń psychicznych na trudności w funkcjonowaniu w życiu codziennym, społecznym i relacyjnym oraz na proces leczenia, terapii.
C5	Uzyskanie wiedzy w zakresie nawiązywania i podtrzymywania kontaktu z pacjentami, tworzenia relacji i motywowania pacjenta.
C6	Uzyskanie umiejętności aktywnego słuchania i rozpoznawania barier komunikacyjnych.
C7	Uzyskanie umiejętności wyciągania wniosków z badań naukowych i własnych obserwacji z zakresu psychoterapii i komunikacji klinicznej

3.2 EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Zna i rozumie modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego	B.W3.
EK_02	Zna i rozumie zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem	B.W4.
EK_03	Zna i rozumie podstawowe metody psychoterapii	B.W5.
EK_04	Potrafi dostrzegać i rozpoznawać, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii, problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii	B.U2
EK_05	Potrafi przeprowadzić rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego	B.U10.
EK_06	Potrafi udzielać pacjentowi informacji o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub fizjoterapeutycznych i uzyskiwać jego świadomą zgodę na te działania	B.U11.
EK_07	Potrafi komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia	B.U12.
EK_08	Jest gotów do nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych	K.K1.

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Zapoznanie studentów z obowiązującą literaturą, zasadami zaliczenia oraz treściami realizowanymi w trakcie semestru.
Omówienie funkcjonowania psychicznego i problematyki zaburzeń oraz problemów psychicznych i ich wpływu na funkcjonowanie fizyczne i proces fizjoterapii.
Zapoznanie z psychoterapią, jej głównymi kierunkami, wybranymi metodami i technikami.
Zapoznanie z tematyką komunikacji interpersonalnej, jej rodzajami, stylami komunikowania, cechami, różnicami interpersonalnymi, poziomami komunikacyjnymi, barierami. Komunikacja w zespole badawczym.
Rozumienie znaczenia aktywnego słuchania i nadawania komunikatu, rozpoznawania kontekstu i sytuacji emocjonalnej, zastosowania adekwatnych interwencji i motywowania.
Zaliczenie końcowe.

B. Problematyka ćwiczeń konwersatoryjnych

Treści merytoryczne
Zapoznanie studentów z obowiązującą literaturą, zasadami zaliczenia oraz treściami realizowanymi w trakcie semestru.
Ćwiczenie zastosowania wiedzy z podstaw psychoterapii w procesie fizjoterapii oraz w odniesieniu do rodziny i /lub osób bliskich pacjentowi. Ćwiczenia z zakresu rozpoznawania problemów psychologicznych pacjentów i ich rodzin.
Dylematy, trudne pytania w procesie terapii, leczenia; dyskusje.
Praca z pojęciem komunikacji interpersonalnej, jej roli i znaczenia.
Trening z zastosowaniem różnych form, kanałów i stylów komunikacji interpersonalnej, z rozpoznawaniem błędów i barier komunikacyjnych.
Ćwiczenie umiejętności aktywnego słuchania i nadawania komunikatu, z dostosowaniem do sytuacji psychicznej, emocjonalnej. Ćwiczenia przekazywania pacjentom informacji na temat celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań fizjoterapeutycznych. Ćwiczenia efektywnej komunikacji w zespole terapeutycznym.
Analiza piśmiennictwa dotyczącego wykorzystania podstaw psychoterapii w procesie fizjoterapii
Zaliczenie końcowe.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład: prezentacja multimedialna.

Ćwiczenia audytoryjne: projekt, gry symulacyjne, praca w grupach, analiza przypadków, dyskusja, filmy dydaktyczne, autoprezentacje.

Praca własna studenta: analiza artykułów naukowych, praca z książką.

4 METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
---------------	--	---

EK_01, EK_02, EK_03	Kolokwium pisemne.	W.
EK_04, EK_05, EK_06, EK_07,	Odpowiedź ustna, odgrywanie scen	ĆW.
EK_08	Obserwacja postaw i zachowań studenta podczas zajęć oraz podczas zaliczenia praktycznego	ĆW.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wykład:

Ocena wiedzy (EK_01, EK_02, EK_03):

Kolokwium pisemne.

5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)

4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

Ćwiczenia konwersatoryjne:

Ocena umiejętności (EK_04, EK_05, EK_06, EK_07):

Odpowiedź ustna – odgrywanie scen odnoszących się do efektywnej komunikacji z pacjentami, rodzinami pacjentów oraz poszczególnymi członkami zespołu terapeutycznego

5.0 – student samodzielnie, prawidłowo pod względem merytorycznym odgrywa scenę z zakresu komunikacji klinicznej na temat zadany przez prowadzącego, nie wymaga żadnych uwag prowadzącego.

4.5 – student samodzielnie, poprawnie pod względem merytorycznym odgrywa scenę z zakresu komunikacji klinicznej na temat zadany przez prowadzącego, wymaga drobnych uwag prowadzącego.

4.0 – student samodzielnie, poprawnie pod względem merytorycznym odgrywa scenę z zakresu komunikacji klinicznej na temat zadany przez prowadzącego, wymaga niewielkiej pomocy prowadzącego pod względem merytorycznym i organizacyjnym

3.5 - student poprawnie pod względem merytorycznym odgrywa scenę z zakresu komunikacji klinicznej na temat zadany przez prowadzącego, przeprowadza go z umiarkowaną pomocą prowadzącego pod względem organizacyjnym oraz metodycznym.

3.0 – student przeprowadza scenę z zakresu komunikacji klinicznej wymagając umiarkowanej pomocy prowadzącego pod względem organizacyjnym oraz metodycznym.

2.0 – student nie potrafi przeprowadzić sceny z zakresu komunikacji klinicznej mimo znacznej pomocy prowadzącego.

Ocena kompetencji społecznych (EK_08)

Ocena z zakresu kompetencji społecznych przeprowadzona zostanie na zasadzie obserwacji postaw i zachowań studenta w trakcie zajęć oraz podczas zaliczenia praktycznego

zal – student jest aktywny na zajęciach, trafnie formułuje opinie dotyczące psychoterapii i komunikacji klinicznej, podejmuje dyskusje, wyciąga poprawne wnioski.

nzal – student jest bierny na zajęciach, nie podejmuje prób formułowania opinii, ani dyskusji

Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny za każdy z ustanowionych efektów uczenia się.

Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnia arytmetyczna z ocen cząstkowych.

Istnieje możliwość zmiany formy zajęć oraz zaliczeń: kontaktowa / zdalna / hybrydowa zależnie od bieżącej sytuacji epidemicznej i po uzyskaniu zgody kierownika kierunku.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	39
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	9
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Wymiar godzinowy	-
Zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Suszek H. (red.), Psychoterapia. Problemy pacjentów, ENETEIA, Warszawa 2011.
2. Lidia Cierpiałkowska, Helena Sęk, Psychologia kliniczna rok wydania 2016, wydawnictwo: Wydawnictwo Naukowe PWN
3. Marcinowicz L., Chłabicz S. (red.): Jak skutecznie rozmawiać z pacjentem i rodziną. Praktyka lekarza rodzinnego. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014.

Literatura uzupełniająca:

1. Heszen-Celińska I, Sęk H. Psychologia zdrowia : wydanie nowe. PWN, Warszawa 2020.
2. Barrows P. Key papers from the Journal of child psychotherapy. Brunner-Routledge, New York 2004.

Materiały online:

1. http://www.gp-training.net/training/communication_skills/calgary/calgary.pdf

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej